

Nr 141.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 9 § i lagen den 2 juli 1915 angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot (hästutskrivningslag); given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om ändrad lydelse av 9 § i lagen den 2 juli 1915 angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot (hästutskrivningslag).

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

P. Albin Hansson.

Förslag

till

L a g

om ändrad lydelse av 9 § i lagen den 2 juli 1915 (nr 261) angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot (hästutskrivningslag).

Härigenom förordnas, att 9 § i lagen den 2 juli 1915 angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot (hästutskrivningslag) skall erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Hästuttagningens nämnds valda ledamöter äga, därest sådant av kommunen beslutas, att av kommunens medel åtnjuta ersättning efter de grunder, som i kommunallagarna stadgas angående dagtraktamente och reseersättning åt ledamöter i styrelser och nämnder.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1923.

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans
Kunglig Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 9 mars 1923.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden
LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet
anför chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Hansson:

Sedan chefen för socialdepartementet förut denna dag anmält kom-
munalförfattningssakkunnigas betänkande angående ersättning åt inne-
havare av kommunala förtroendeuppdrag samt Kungl. Maj:t beslutat
avlåta proposition till riksdagen med förslag till vissa dävvav föranledda
ändringar i kommunallagarna, får jag nu till behandling upptaga nämnda
sakkunnigas förslag om ändrad lydelse av 9 § i lagen den 2 juli 1915
(nr 261) angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens
ställande på krigsfot (hästutskrivningslag).

Enligt nämnda lagrum i dess nuvarande lydelse äga hästuttag-
ningsnämnds av kommun valda ledamöter, därest av vederbörande
kommun sådant beslutas, att av kommunens medel åtnjuta dels trakta-
mentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med högst
fyra kronor om dagen, dels ock, då de icke äro bosatta å den ort, där
nämnden sammanträder, samt då skjuts, järnväg eller ångfartyg för resa
till sammanträdesorten verkligen begagnats, resekostnadsersättning med
högst lega för skjuts efter en häst eller för båtskjuts eller avgift för
plats i andra klassens vagn å järnväg eller för salongsplats å ångfartyg.

De sakkunniga hava föreslagit, att berörda paragraf måtte bringas *De sakkun-
niga.*
till överensstämmelse med de av dem föreslagna motsvarande bestäm-
melserna i kommunallagarna. De sakkunniga hava till stöd härför åbe-
ropat följande skäl:

De i 9 § av hästutskrivningslagen givna normerna för beslut om ersätt-
ning åt de av kommun valda ledamöterna av hästuttagningsnämnd vore visser-
ligen i så måtto likartade med vad de sakkunniga föreslagit till intagande i

kommunallagarna, att gottgörelse finge utgå blott i form av dagtraktamente och ersättning för resekostnaden. Men maximum för dagtraktamente vore fixerad till en direkt i lagen angiven siffra, fyra kronor, under det att de av de sakkunniga föreslagna motsvarande bestämmelserna beträffande kommunala uppdrag i allmänhet hänvisade till viss klass i resereglementet, vilket innebure, att åtminstone för närvarande detta maximum vore högre än det i hästutskrivningslagen angivna. Enligt denna lag kunde å andra sidan traktamente utgå jämväl för resdag och resekostnadsersättningen i övrigt sättas något högre än enligt de ifrågasatta reglerna i kommunallagarna, varemot reseersättning enligt hästutskrivningslagen icke finge uttagas annat än då skjuts, järnväg eller ångfartyg för resa till och från sammanträdesorten verkligen begagnats. Då de sakkunniga icke ansågo denna senare begränsning från principiell synpunkt försvarad och då icke heller i övrigt några vägande skäl för bibehållande i hästutskrivningslagen av särartade ersättningsbestämmelser torde kunna åberopas, hade det befunnits lämpligt att göra dem till innehållet lika med bestämmelserna i kommunallagarna.

*Departements-
chefen.*

Emot vad de sakkunniga sålunda föreslagit har jag intet att erinra. Emellertid torde det böra anmärkas, att genom de förut denna dag vidtagna jämkningarna i de sakkunnigas förslag till ändring av kommunallagarna hava de i nämnda förslag förekommande hänvisningarna till resereglementet utbytts mot direkta bestämmelser om dagtraktamentes storlek. Härigenom har den i förevarande förslag gjorda hänvisningen till kommunallagarnas bestämmelser erhållit en något förändrad innebörd. Av de skäl, som föredragande departementschefen anfört vid behandlingen av förslaget till ändringar i kommunallagarna, torde även i föreliggande förslag uttrycket resekostnadsersättning böra utbytas mot reseersättning.

Departementschefen uppläser härefter ett inom departementet upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 9 § i lagen den 2 juli 1915 angående anskaffande av hästar och fordon för krigsmaktens ställande på krigsfot (hästutskrivningslag) samt hemställer, att förslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

A. Lindman.